

25.07.2023 r.

NFZ-BP.5202.63.2023

2023.233192.AGG

A. S.

**Decyzja nr 51/2023
Prezesa
Narodowego Funduszu Zdrowia**

Na podstawie 109a ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2561, z późn.zm.), zwanej dalej „ustawą o świadczeniach”, oraz art. 34 ust. 5 i 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. 2023 r. poz. 221, z późn.zm.), zwanej dalej „Prawem przedsiębiorców”, w związku z art. 138 § 1 pkt 2 oraz z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2023 r. poz. 775 z późn. zm.), zwanej dalej: „k.p.a.”, po rozpatrzeniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy złożonego przez A. S. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą ... w ..., zwany dalej: „Wnioskodawcą” lub „Przedsiębiorcą” od decyzji Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia z dnia 21 czerwca 2023 r. nr 45/2023/BP w przedmiocie uznania za nieprawidłowe stanowiska Wnioskodawcy przedstawionego we wniosku z dnia 24 maja 2023 r., w zakresie podlegania obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego,

**uchylam zaskarżoną decyzję w całości
i uznaję za nieprawidłowe stanowisko Przedsiębiorcy przedstawione we wniosku z dnia
24 maja 2023 r., zgodnie z którym Przedsiębiorca – w opisanym zdarzeniu przyszłym - jako
płatnik składek nie będzie zobowiązany do odprowadzania składek na ubezpieczenie
zdrowotne z tytułu zawartych umów współpracy.**

Uzasadnienie

W dniu 24 maja 2023 r. A. S. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą ..., reprezentowany przez pełnomocnika, złożył wniosek o wydanie pisemnej interpretacji w indywidualnej sprawie na podstawie art. 34 ust. 1 Prawa przedsiębiorców w zw. z art. 109a ust. 1 ustawy o świadczeniach. We wniosku przedstawił zdarzenie przyszłe wskazując, że: Wnioskodawca prowadzi zarejestrowaną działalność gospodarczą w zakresie doradztwa

podatkowego. W związku z wykonywaną działalnością, w ocenie Wnioskodawcy, pojawia się szereg właściwych dla jego zawodu obowiązków. Wobec tego Wnioskodawca chciałby zatrudnić dwie osoby, z którymi podpisałby umowę współpracy. Do obowiązków tych osób na podstawie umowy współpracy należałoby m.in. przygotowywanie opracowań, prezentacji, telefoniczna obsługa klientów, organizacja spotkań, prowadzenie kalendarza, katalogowanie i archiwizacja faktur itp.

W ramach współpracy osoby zatrudnione przez Wnioskodawcę złożą oświadczenie, że prowadzą nieewidencjonowaną działalność gospodarczą zgodnie z art. 5 Prawa przedsiębiorców.

W tak wskazanym i opisanym zdarzeniu przyszłym, Przedsiębiorca postawił pytanie:
Czy w związku z przedstawionym zdarzeniem przyszłym Wnioskodawca jako płatnik będzie zobowiązany do odprowadzania składek na ubezpieczenie zdrowotne na podstawie art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c) ustawy o świadczeniach?

Zdaniem Wnioskodawcy, w takiej sytuacji nie powstanie obowiązek odprowadzania składek na ubezpieczenie zdrowotne na podstawie art. 85 ust. 4 ustawy o świadczeniach. Jako uzasadnienie swojego stanowiska Wnioskodawca przedstawił następującą argumentację:

Zgodnie z art. 5 pkt 21 ustawy o świadczeniach, „osobą prowadzącą działalność pozarolniczą” w rozumieniu tej ustawy jest osoba, o której mowa w art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tj. Dz. U. z 2023 r. poz. 1230 z późn. zm.), zwanej dalej: „ustawą o systemie”. Wskazać należy, że osoby fizyczne prowadzące nieewidencjonowaną działalność nie posiadają statusu osoby prowadzącej działalność gospodarczą. Wnioskodawca wskazał, że w tym kontekście należy przytoczyć art. 5 Prawa przedsiębiorców: „Nie stanowi działalności gospodarczej działalność wykonywana przez osobę fizyczną, której przychód należny z tej działalności nie przekracza w żadnym miesiącu 50% kwoty minimalnego wynagrodzenia, o którym mowa w ustawie z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2020 r. poz. 2207), i która w okresie ostatnich 60 miesięcy nie wykonywała działalności gospodarczej”.

Wnioskodawca wskazał dalej, że osoba wykonująca działalność nieewidencjonowaną nie ma statusu przedsiębiorcy, jak i osoby prowadzącej pozarolniczą działalność. Nie powinna zatem odprowadzać ani składek na ubezpieczenia społeczne, ani na ubezpieczenie zdrowotne.

Osoba wykonująca działalność nieewidencjonowaną w każdej chwili może złożyć wniosek o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej. Działalność ta staje się działalnością gospodarczą z dniem określonym we wniosku.

Wnioskodawca w uzasadnieniu powołał się na stanowisko (informację) Ministerstwa Przedsiębiorczości i Technologii, zamieszczone na swojej stronie internetowej, w którym czytamy, że „W związku z pojawiającymi się w mediach informacjami dotyczącymi zawierania umów z przedsiębiorcami korzystającymi z tzw. ulgi na start, Ministerstwo Przedsiębiorczości i Technologii, Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej oraz Zakład Ubezpieczeń Społecznych wyjaśniają, że zlecniodawcy nie mają obowiązku odprowadzania składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne za kontrahentów, którzy korzystają z ulgi na start. Zgodnie z Prawem przedsiębiorców w okresie korzystania z ulgi na start przedsiębiorcy nie podlegają obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym w ramach prowadzonej działalności gospodarczej. Dotyczy to świadczenia usług i realizowania zleceń w ramach tej działalności. W czasie korzystania z ulgi na start zgłoszenie do ubezpieczeń społecznych z tytułu prowadzonej działalności ma charakter dobrowolny i następuje na wniosek przedsiębiorcy”.

Ponadto, zdaniem podsekretarza stanu w Ministerstwie Przedsiębiorczości i Technologii *"(...) To, że przedsiębiorca korzystający z ulgi na start nie jest na gruncie ustawy o ZUS uważany za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność, nie oznacza, że automatycznie podlega ubezpieczeniom z tytułu świadczenia usług lub realizacji zleceń. Brak jest podstaw do takiej interpretacji – byłaby ona sprzeczna zarówno z literalnym brzmieniem art. 18 Prawa przedsiębiorców, jak i z jego celem"*.

Wnioskodawca wskazał, że art. 66 ust. 1 pkt 1 ustawy o świadczeniach: stanowi o tym, że objęte ubezpieczeniem zdrowotnym są osoby, które odprowadzają składki na ubezpieczenia społeczne. Z racji tego, że działalność nierejestrowana nie została wprost wskazana w ustawie o systemie, a ustawa o świadczeniach nie stanowi, że prowadzenie takiej działalności jest szczególnym tytułem do ubezpieczenia zdrowotnego, osoby prowadzące taką działalność nie są zobowiązane do płacenia składek na ubezpieczenie zdrowotne.

Należy podkreślić, że zgodnie z przytoczonymi stanowiskami podczas trwania ulgi na start nie ma obowiązku odprowadzania od świadczonych usług składek na ubezpieczenie społeczne.

W art. 66 ust. 1 pkt 1a ustawy o świadczeniach, postanowiono: *„Obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego podlegają: osoby, o których mowa w art. 18 ust. 1 Prawo przedsiębiorców, oraz osoby z nimi współpracujące, z wyłączeniem osób, które zawiesiły wykonywanie działalności gospodarczej na podstawie przepisów Prawa przedsiębiorców."*

Biorąc pod uwagę podobną konstrukcję przepisów, nie ma zatem powodów, dlaczego prowadzenie działalności nieewidencjonowanej miałoby rodzić obowiązek odprowadzania składek na ubezpieczenie zdrowotne, skoro ustawodawca nie wskazał tego wprost w przepisach.

Prezes NFZ decyzją z dnia 21 czerwca 2023 r. nr 45/2023/BP uznał za nieprawidłowe stanowisko Przedsiębiorcy, że **osoba współpracująca z osobą prowadzącą działalność gospodarczą**, będąca jednocześnie osobą prowadzącą działalność nieewidencjonowaną i korzystającą z ulgi na start, nie podlega obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu współpracy z osobą prowadzącą działalność gospodarczą.

Decyzja została doręczona pełnomocnikowi Wnioskodawcy w dniu 27 czerwca 2023 r. Wnioskodawca w dniu 27 czerwca 2023 r. złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. Wniosek został złożony w terminie.

Prezes Narodowego Funduszu Zdrowia, rozpatrując wniosek o ponowne rozstrzygnięcia sprawy w związku z wnioskiem o wydanie interpretacji zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 34 ust. 1-3, 5 i 6 Prawa przedsiębiorców, przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej państwowej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna). Wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej może dotyczyć zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzeń przyszłych. Przedsiębiorca we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej przedstawia zaistniały stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe oraz własne stanowisko w sprawie. Udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji, od której służy odwołanie. Interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym oraz z pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia. Wniosek

o wydanie interpretacji indywidualnej podlega opłacie w wysokości 40 zł. Opłatę wnosi się w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku.

Na podstawie art. 109a ustawy o świadczeniach, Prezes Funduszu wydaje interpretacje indywidualne, o których mowa w art. 34 Prawa przedsiębiorców, w zakresie spraw dotyczących objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym. Interpretacje indywidualne wraz z wnioskiem o wydanie interpretacji, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, Fundusz niezwłocznie zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej. Do spraw dotyczących objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym nie należą sprawy dotyczące składek na ubezpieczenie zdrowotne należące do właściwości organów ubezpieczeń społecznych na podstawie art. 62a ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników oraz na podstawie art. 83d ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

Stosownie do treści art. 82 ust. 1 ustawy o świadczeniach, w przypadku gdy ubezpieczony uzyskuje przychody z więcej niż jednego tytułu do objęcia obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego, o którym mowa w art. 66 ust. 1, składka na ubezpieczenie zdrowotne opłacana jest z każdego z tych tytułów odrębnie.

Zgodnie z art. 85 ust. 4 ustawy o świadczeniach, za osobę wykonującą pracę na podstawie umowy zlecenia, umowy agencyjnej lub innej umowy o świadczenie usług oraz za osobę z nią współpracującą składkę jako płatnik oblicza, pobiera z dochodu ubezpieczonego i odprowadza zamawiający, z zastrzeżeniem art. 86 ust. 1 pkt 13a.

Zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy o świadczeniach, obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego podlegają osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi lub ubezpieczeniem społecznym rolników, które są osobami prowadzącymi działalność pozarolniczą lub osobami z nimi współpracującymi, z wyłączeniem osób, które zawiesiły wykonywanie działalności gospodarczej na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców lub przepisów o ubezpieczeniach społecznych lub ubezpieczeniu społecznym rolników.

Zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. e ustawy o świadczeniach, obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego podlegają osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi lub ubezpieczeniem społecznym rolników, które są osobami wykonującymi pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego dotyczące zlecenia lub osobami z nimi współpracującymi.

Zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 1a) ustawy o świadczeniach, obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego podlegają osoby, o których mowa w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców, oraz osoby z nimi współpracujące, z wyłączeniem osób, które zawiesiły wykonywanie działalności gospodarczej na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 – 6 Prawa przedsiębiorców, stanowi:

1. Nie stanowi działalności gospodarczej działalność wykonywana przez osobę fizyczną, której przychód należny z tej działalności nie przekracza w żadnym miesiącu 75% kwoty minimalnego wynagrodzenia, o którym mowa w ustawie z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz.U. z 2020 r. poz. 2207), i która w okresie ostatnich 60 miesięcy nie wykonywała działalności gospodarczej.

2. Osoba wykonująca działalność, o której mowa w ust. 1, może złożyć wniosek o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej. Działalność ta staje się działalnością gospodarczą z dniem określonym we wniosku.

3. Jeżeli przychód należny z działalności, o której mowa w ust. 1, przekroczył w danym miesiącu wysokość określoną w ust. 1, działalność ta staje się działalnością gospodarczą, począwszy od dnia, w którym nastąpiło przekroczenie wysokości, o którym mowa w ust. 1.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, osoba wykonująca działalność gospodarczą składa wniosek o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej w terminie 7 dni od dnia, w którym nastąpiło przekroczenie wysokości, o którym mowa w ust. 1.

5. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do działalności wykonywanej w ramach umowy spółki cywilnej.

6. Przez przychód należny, o którym mowa w ust. 1, rozumie się kwoty należne, choćby nie zostały faktycznie otrzymane, po wyłączeniu wartości zwróconych towarów, udzielonych bonifikat i skont.

Przenosząc powyższe przepisy na stan faktyczny sprawy należy zauważyć, że Wnioskodawca we wniosku, wskazał zdarzenie przyszłe polegające na tym, że jako osoba prowadząca działalność gospodarczą, wpisaną do CEIDG numer NIP: ..., REGON: ..., będący przedsiębiorcą zamierza podpisać umowy współpracy z osobami prowadzącymi nieewidencjonowaną działalność zdefiniowaną w art. 5 ust. 1 Prawa przedsiębiorców. Są to osoby fizyczne, których przychód z działalności wykonywanej przez te osoby należny z tej działalności nie przekracza w żadnym miesiącu 75% kwoty minimalnego wynagrodzenia, o którym mowa w ustawie z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz.U. z 2020 r. poz. 2207), i które w okresie ostatnich 60 miesięcy nie wykonywała działalności gospodarczej. Osoby, z którymi Wnioskodawca podpisze umowy współpracy („osoby zatrudnione” przez Wnioskodawcę), w ramach tej współpracy, złożą oświadczenie, że prowadzą nieewidencjonowaną działalność gospodarczą zgodnie z art. 5 Prawa przedsiębiorców.

Zatem Wnioskodawca zamierza podpisać dwie umowy współpracy z osobami fizycznymi, niebędącymi przedsiębiorcami, będącymi osobami zatrudnionymi przez Wnioskodawcę. Gwarancją braku prowadzenia działalności gospodarczej i spełnienia przesłanek z art. 5 Prawa Przedsiębiorców jest oświadczenie podpisane przez te osoby.

Wnioskodawca zwrócił się z pytaniem, czy jako płatnik będzie zobowiązany do odprowadzania składek na ubezpieczenie zdrowotne na podstawie art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c) ustawy o świadczeniach. Natomiast w uzasadnieniu, które winno zawierać własne stanowisko w sprawie szeroko odniósł się i przedstawił argumentację tego jaki jest powód, aby osoby z którymi zamierza podpisać umowy współpracy, jako prowadzące działalność nieewidencjonowaną nie podlegały obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego i nie płaciły składki na ubezpieczenie zdrowotne. Przy czym, zasadniczy argument za brakiem obowiązku podlegania obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego tych osób (prowadzących działalność nieewidencjonowaną) upatruje w analogii do osób prowadzących taką działalność ale z tzw. „ulgą na start”.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zarzuca natomiast błąd w ustaleniu stanu faktycznego. Twierdzi, że pytał, o swoją sytuację w zakresie obowiązku ubezpieczenia zdrowotnego (odprowadzenia składki) z tytułu zawartych umów współpracy, a nie obowiązku zdrowotnego osób współpracujących. Natomiast błąd organu polegał na tym, że „stanowisko Wnioskodawcy zostało przedstawione przez Prezesa NFZ w sposób nieadekwatny do treści wniosku. Bowiem w Decyzji napisano, iż osoba współpracująca z Wnioskodawcą miałaby prowadzić działalność nierejestrowaną i jednocześnie korzystać z ulgi na start. W opisanym zdarzeniu przyszłym nie widniały takie informacje, a co więcej skorzystanie z tzw. ulgi na start przez osoby prowadzące działalność nieewidencjonowaną jest niemożliwe, gdyż przysługuje ona

jedynie podmiotom rozpoczynającym działalność rejestrowaną. Wnioskodawca w uzasadnieniu odwołał się do przepisów i decyzji związanych z ulgą na start wyłącznie dlatego, że przepisy związane z tą ulgą są bardzo podobne do przepisów regulujących kwestie dotyczące prowadzenia działalności nierejestrowanej. Wówczas Wnioskodawcy chodziło o porównanie tych dwóch kwestii, ale w kontekście odprowadzania składek za osobą prowadzącą działalność nieewidencjonowaną, a nie korzystającą z ulgi na start.”

Prezes Funduszu, stwierdza, że wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zasługuje na uwzględnienie. Rację ma Wnioskodawca, że przedmiotem jego zainteresowania (sytuacji faktycznej i prawnej) jest kwestia obowiązku ubezpieczenia (odprowadzania składki jak płatnik z tytułu zawartych umów współpracy) jego, czyli Wnioskodawcy, jako przedsiębiorcy, a nie kwestia, czy osoby z którymi zawrze umowy współpracy będą podlegały obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu prowadzenia działalności nieewidencjonowanej wskazanej w art. 5 ust. 1 Prawa przedsiębiorców i to one będą odprowadzały składkę. Takie też zostało postawione pytanie we wniosku (obowiązek ubezpieczenia Wnioskodawcy a nie współpracowników), chociaż należy zaznaczyć, że stanowisko własne Przedsiębiorcy – jako element obligatoryjny wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej – dotyczyło rozważań nad ustaleniem obowiązku ubezpieczenia zdrowotnego jego współpracowników jako osób nieprowadzących działalności gospodarczej, z którymi podpisze umowy współpracy. Zatem mogło wprowadzić w błąd. Na tym też polegał błąd decyzji organu I instancji. Natomiast odnosząc się do błędu postawionego we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy należy stwierdzić, że wskazanie w decyzji, że „osoba współpracująca z Wnioskodawcą miałyby prowadzić działalność nierejestrowaną i jednocześnie korzystać z ulgi na start” oraz że „w opisanym zdarzeniu przyszłym nie widniały takie informacje, a co więcej skorzystanie z tzw. ulgi na start przez osoby prowadzące działalność nieewidencjonowaną jest niemożliwe, gdyż przysługuje ona jedynie podmiotom rozpoczynającym działalność rejestrowaną” nie jest może prawidłowe ale nie jest też istotne, wobec postawionego we wniosku o wydanie interpretacji pytania. Z tych powodów decyzja skarżona podlega uchyleniu.

Odnosząc się do stanowiska Przedsiębiorcy zawartego we wniosku, w ocenie Prezesa Funduszu nie jest ono prawidłowe.

Wnioskodawca, jako przedsiębiorca zamierza podpisać dwie umowy współpracy z osobami fizycznymi. Wynika to jasno z wniosku, w którym wskazano, że osoby te nie są przedsiębiorcami zgodnie z art. 5 ust. 1 Prawa przedsiębiorców i na powyższą okoliczność Wnioskodawca od osób, z którymi podpisze umowy współpracy („osoby zatrudnione” przez Wnioskodawcę), odbierze oświadczenie, że prowadzą nieewidencjonowaną działalność gospodarczą zgodnie z art. 5 Prawa przedsiębiorców.

Wnioskodawca, w ocenie organu, będzie podlegał obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu podpisania z osobami fizycznymi umów współpracy na podstawie art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. e ustawy o świadczeniach, zgodnie z którym: obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego podlegają osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi lub ubezpieczeniem społecznym rolników, które są osobami wykonującymi pracę na podstawie umowy agencyjnej lub umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego dotyczące zlecenia lub osobami z nimi współpracującymi.

Zatem podstawą objęcia ubezpieczeniem zdrowotnym przez Wnioskodawcę jako przedsiębiorcę osób fizycznych, jakimi są osoby prowadzące działalność nieewidencjonowaną (niebędącą działalnością gospodarczą), nie jest przepis art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy

o świadczeniach, lecz przepis art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. e ustawy o świadczeniach, gdyż umowy współpracy jakie będą zawarte przez przedsiębiorcę z osobami fizycznymi należy zakwalifikować do umów o świadczenie usług, do których stosuje się przepisy o zleceniu.

Zgodnie z art. 82 ust. 1 ustawy o świadczeniach, w przypadku gdy ubezpieczony uzyskuje przychody z więcej niż jednego tytułu do objęcia obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego, o którym mowa w art. 66 ust. 1, składka na ubezpieczenie zdrowotne opłacana jest z każdego z tych tytułów odrębnie.

Natomiast odnosząc się do argumentów Wnioskodawcy wskazanych we wniosku, a przemawiających w jego ocenie za prawidłowością jego stanowiska, zgodnie z którym przy zawarciu ww. umów „nie powstanie obowiązek odprowadzania składek na ubezpieczenie zdrowotne na podstawie art. 85 ust. 4 ustawy o świadczeniach”, organ stwierdza, że jest przeciwnie. Przepis ten wyraźnie stanowi, kto jest płatnikiem składek na ubezpieczenie zdrowotne od zawartych przez Przedsiębiorcę umów współpracy (umów o świadczenie usług, do których stosuje się przepisy o zleceniu), a więc takich jakie zamierza podpisać Wnioskodawca. Zgodnie z tym przepisem (art. 85 ust. 4 ustawy o świadczeniach), za osobę wykonującą pracę na podstawie umowy zlecenia, umowy agencyjnej lub innej umowy o świadczenie usług oraz za osobę z nią współpracującą składkę jako płatnik oblicza, pobiera z dochodu ubezpieczonego i odprowadza zamawiający, z zastrzeżeniem art. 86 ust. 1 pkt 13a.

Pouczenie

1. Niniejsza decyzja jest ostateczna. Od niniejszej decyzji stronie przysługuje na podstawie art. 52 § 1, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 259 z późn. zm.) prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę wnosi się za pośrednictwem Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia ul. Rakowiecka 26/30, 02-528 Warszawa, w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

2. Na podstawie art. 214, art. 219 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz na podstawie § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535) strona jest zobowiązana uiścić wpis stały od skargi w wysokości 200 złotych.

3. Na podstawie art. 243 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi strona, która spełnia ku temu przesłanki, może ubiegać się o przyznanie prawa pomocy.

Na podstawie art. 35 ust. 1 Prawa przedsiębiorców interpretacja indywidualna nie jest wiążąca dla przedsiębiorcy, z tym że przedsiębiorca nie może być obciążony sankcjami administracyjnymi, finansowymi lub karami w zakresie, w jakim zastosował się do uzyskanej interpretacji indywidualnej ani daninami w wysokości wyższej niż wynikające z uzyskanej interpretacji indywidualnej.